

Čís. 369 dis.

S hlediska kárné závadnosti je rozhodné jedině, zda se obviněný advokát zjištěným jednáním provinil nějak proti povinnostem svého stavu. Zda z jeho jednání vzešla nebo mohla vzejít někomu škoda, je naproti tomu zcela nerozhodné.

Zlehčení cti a vážnosti stavu, připojil-li obviněný advokát k žalobě o zaplacení své palmární pohledávky zfalšovanou plnou moc žalované strany, a to na důkaz zmocnění a na průkaz úmluvy o příslušnosti soudu (§ 104 j. n.).

(Rozh. ze dne 10. října 1938, Ds I 29/38.)

Nejvyšší soud jako soud odvolací v kárných věcech advokátů a kandidátů advokacie vyhověl odvolání návladního komory z nálezu kárné rady advokátní komory, jímž byl obviněný advokát zproštěn obvinění z disciplinárního přečinu, a změnil kárný nález v ten způsob, že uznal obviněného vinným kárným přečinem zlehčení cti a vážnosti stavu, jehož se dopustil tím, že ve sporu o zaplacení své palmární pohledávky předložil soudu k důkazu písemnou plnou moc, v níž byly zfalšovány původní datum a podpis.

Z d ů v o d ů :

Odvolání zástupce komory ze zprošťujícího výroku kárného nálezu dovozující, že zjištěným jednáním obviněného jest opodstatněna skutková podstata kárného přečinu zlehčení cti a vážnosti stavu, je plně odůvodněno.

Kárná rada zjistila, že obviněný ve svém sporu s Š. o zaplacení své palmární pohledávky 4.290 Kč, vedeném pod C II 126/36 okresního soudu v N., předložil soudu k důkazu zmocnění plnou moc podepsanou Š., která původně zněla na Dr. B., od něhož obviněný převzal advokátní kancelář, na niž však bylo jméno Dr. B. přeškrtnáno a nahrazeno jménem obviněného, původní datum vystavení, znějící patrně na 16. června 1930 (správně 1931), změněno na rok 1933 a v substituční doložce jméno zmocněnce (Dr. B.) vymazáno a nahrazeno podpisem obviněného; kárná rada neshledala toto jednání obviněného kárně závadným, ježto prý ve sporu bylo nesporno, že obviněný právnické práce pro Š. konal z jeho příkazu, a proto nemohlo býti předložením této plné moci Š. ublíženo na jeho právech.

Tento názor kárné rady je právně mylný. S hlediska kárné závadnosti je rozhodné jedině, zda se obviněný zjištěným jednáním nějak provinil proti povinnostem svého povolání nebo svého stavu. Zda z jeho jednání vzešla nebo mohla vzejít někomu škoda, je naproti tomu zcela nerozhodné. Jednání obviněného, který, jak je patrné ze spisů C II

126/36, přiložil k žalobě na zaplacení palmární pohledávky nahoře uvedeným způsobem zfalšovanou plnou moc žalované strany, a to na důkaz zmocnění a na průkaz úmluvy o příslušnosti soudu (§ 104 j. n.), jinak vzhledem k bydlišti žalované strany místně nepřislušného, odporuje povinnosti uložené obviněnému jako advokátu v § 10, odst. 2 adv. ř., zachovávatí bezelstností a poctivostí ve svém chování čest a vážnost stavu advokátského a zdůrazněné výslovně v § 2 kár. stat., který prohlašuje za kárně vadné chování advokáta v jeho povolání i mimo ně, které by bylo na újmu cti nebo vážnosti stavu advokátského. Nebylo zajisté bezelstné a poctivé, když obviněný předložením zfalšované plné moci chtěl procesní soud přesvědčiti o tom, že mu Š. dne 16. června 1933 podepsal plnou moc podle § 31 c. ř. s. a podrobil se tímto podpisem pro žaloby z této plné moci vzniklé příslušnosti okresního soudu v N., ač se tak uvedeného dne nestalo (řádná plná moc byla vystavena a podepsána teprve 30. března 1935) a státi se ani nemohlo, ježto ve zmíněném sporu vyšlo najevo, že obviněný převzal advokátní kancelář teprve dne 15. srpna 1933 a že předložená plná moc byla vystavena a podepsána dne 16. června — patrně 1931 — Dr. B-ovi. Nepotřeboval-li obviněný — maje v době podání žaloby (8. února 1936) od Š. již podepsanou řádnou plnou moc ze dne 30. března 1935, obsahující rovněž úmluvu o příslušnosti — použití zfalšované plné moci, je to tím trestuhodnější, že tak učinil a tím dal všanc dobré jméno svoje jako advokáta a tím advokacie vůbec jak v uvedeném sporu, kde tato okolnost vyšla najevo, tak v trestním řízení zavedeném na oznámení Š. V tomto trestním řízení se obviněný hájil tím, že šlo o plnou moc založenou do některého spisu na žádost Š., který nechtěl dáti kolek na novou plnou moc, na kteréžto obhajobě setrval i obhájce obviněného při kárném líčení. Nehledě ani k tomu, že plná moc není opatřena spisovou značkou nějakého spisu, stačí uvést, že se advokát nesmí nechat ani klientem svést k jednání kárně závadnému, které by v souzeném případě — jak odvolání správně uvádí — zakládalo dokonce důchodkový delikt na straně obviněného. Nejvyšší soud jako soud odvolací nemá důvodu pochybovati o tom, že obviněný použil zfalšované plné moci vědomě, protože bez ní by nebyl mohl žalovati před okresním soudem v N.; obviněný si toho byl vědom a v žalobě jím podepsané se výslovně odvolával k odůvodnění příslušnosti na přiloženou plnou moc, obzvláště když se ani nehájil opakem. Odůvodněnému odvolání zástupce komory bylo proto vyhověno a obviněný uznán vinným kárným přečinem zlehčení cti a vážnosti stavu.

Čís. 370 dis.

K otázce útrat kárného řízení.

V kárném řízení je obdobně použití ustanovení §§ 381 a 389 tr. ř.

Ani zákon čís. 46/1868 ř. z., ani podpůrně platící ustanovení trestního řádu neumožňují opravné stolici přezkoumávati konkrétní nutnost a účelnost útrat ve smyslu § 381, čís. 6 tr. ř.